

Pytania prejudycjalne

- 1) W jaki sposób państwo członkowskie może skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 2 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej⁽¹⁾, dotyczącej rozszerzenia okresów objętych kontrolą „na okresy (...) poprzedzające lub następujące po okresie 12-miesięcznym”, biorąc pod uwagę, po pierwsze, potrzebę ochrony interesów finansowych Wspólnoty i, po drugie, zasadę pewności prawa i konieczność wykluczenia sytuacji, w której organy kontrolne dysponowałyby nieokreślonymi kompetencjami?
- 2) W szczególności:
- Czy okres objęty kontrolą musi, w każdym wypadku — pod rygorem wadliwości kontroli, na którą podmiot kontrolowany może się powołać przeciwko decyzji pokontrolnej — zakończyć się na dwunastomiesięcznym okresie poprzedzającym okres „kontroli”, w czasie którego wykonywane są czynności kontrolne?
 - W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzedzające, w jaki sposób należy rozumieć wyraźnie przewidzianą w rozporządzeniu możliwość, by rozszerzyć okres objęty kontrolą na okresy „następujące po okresie 12-miesięcznym”?
 - W wypadku odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy okres objęty kontrolą musi jednakże — pod rygorem wadliwości kontroli, na którą podmiot kontrolowany może się powołać przeciwko decyzji pokontrolnej — obejmować dwunastomiesięczny okres, kończący się w okresie objętym kontrolą, poprzedzającym okres, w którym odbywa się kontrola, czy też kontrola może obejmować jedynie okres, który kończy się przed rozpoczęciem poprzedniego okresu kontroli?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylające dyrektywę 77/435/EWG (Dz.U. L 388, s. 18).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 29 grudnia 2011 r. — Doux Élevage SNC, Coopérative agricole UKL-AREE przeciwko Ministère de l'Agriculture, de l'alimentation, de la pêche, de la ruralité et de l'aménagement du territoire, Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)

(Sprawa C-677/11)

(2012/C 89/16)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Doux Élevage SNC, Coopérative agricole UKL-AREE

Strona pozwana: Ministère de l'Agriculture, de l'alimentation, de la pêche, de la ruralité et de l'aménagement du territoire, Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 107 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zgodnie z wykładnią zastosowaną w wyroku z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie C-345/02 Pearle BV i in. należy interpretować w ten sposób, iż, ze względu na charakter rozpatrywanych działań, sposób ich finansowania oraz warunki ich przeprowadzania, dotyczy pomocy państwa decyzja organu władzy krajowej rozszerzająca na wszystkie należące do danej branży przedsiębiorstwa zakres stosowania porozumienia, które, tak jak ma to miejsce w przypadku porozumienia zawartego przez comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF, międzybranżowe zrzeszenie francuskich hodowców i przetwórców indyków), ustanawia składkę w ramach uznanej przez organ władzy krajowej organizacji międzybranżowej, która to składka stała się w ten sposób obowiązkowa, a jej celem jest umożliwienie prowadzenia działań informacyjnych, promocyjnych, z zakresu stosunków zewnętrznych, zapewnienie jakości i badań, działań mających na celu obronę interesów sektora, a także prowadzenie studiów i odbywanie spotkań panelowych z konsumentami?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 27 grudnia 2011 r. — Bundeswettbewerbsbehörde przeciwko Schenker und Co AG i in.

(Sprawa C-681/11)

(2012/C 89/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Bundeswettbewerbsbehörde, Bundeskartellanwalt

Strony pozwane: Schenker und Co AG, ABX Logistics (Austria) GmbH, Logwin Invest Austria GmbH, Logwin Road + Rail Austria GmbH, Alpentrans Spedition und Transport GmbH, Kapeller Internationale Spedition GmbH, Johann Strauss GmbH, Wildenhofer Spedition und Transport GmbH, DHL Express (Austria) GmbH, G. Englmayer Spedition GmbH, Internationale Spedition Schneckenreither Gesellschaft mbH, Leopold Schöffl GmbH & Co KG, Express-Interfracht Internationale Spedition GmbH, Rail Cargo, A. Ferstl Speditionsgesellschaft mbH, Spedition, Lagerei und Beförderung von Gütern mit Kraftfahrzeugen Alois Herbst GmbH & Co KG, Johann Huber Spedition und Transportgesellschaft mbH, Keimelmayer Speditions- u. Transport GmbH, „Spedpack“-Speditions- und Verpackungsgesellschaft mbH, Thomas Spedition GmbH, Koch Spedition

GmbH, Maximilian Schludermann jako syndyk masy upadłości Kubicargo Spedition GmbH, Kühne + Nagel GmbH, Lagermax Internationale Spedition Gesellschaft mbH, Morawa Transport GmbH, Johann Ogris Internationale Transport- und Speditionen GmbH, Traussnig Spedition GmbH, Treu SpeditionsgesmbH, Spedition Anton Wagner GmbH, Gebrüder Weiss GmbH, Marehard u. Wuger Internat. Spedition- u. Logistik GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy naruszenia art. 101 TFUE przez przedsiębiorstwo mogą być zagrożone grzywną, jeżeli przedsiębiorstwo było w błędzie co do zgodności z prawem swojego działania, a nie można mu było zarzucić tego błędu?

W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

- 1a) Czy nie można zarzucić błędu co do zgodności z prawem zachowania, jeżeli przedsiębiorstwo postępowało zgodnie z poradą radcy prawnego mającego doświadczenie w prawie konkurencji, a nieprawidłowość porady nie była ani oczywista, ani rozpoznawalna na podstawie analizy, jakiej można wymagać od przedsiębiorstwa?
- 1b) Czy nie można zarzucić błędu co do zgodności z prawem zachowania, jeżeli przedsiębiorstwo zaufało prawidłowości rozstrzygnięcia krajowego organu ochrony konkurencji, który zbadał podlegające ocenie zachowanie wyłącznie na podstawie krajowego prawa konkurencji i uznał je za dopuszczalne?
- 2) Czy krajowe organy ochrony konkurencji są uprawnione do stwierdzenia, że przedsiębiorstwo uczestniczyło w kartelu naruszającym unijne prawo konkurencji, jeżeli przedsiębiorstwo nie podlega grzywnie, ponieważ złożyło wniosek o zwolnienie z grzywny?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalia) w dniu 3 stycznia 2012 r. — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas przeciwko Autoridade da Concorrência

(Sprawa C-1/12)

(2012/C 89/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal da Relação de Lisboa

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Strona pozwana: Autoridade da Concorrência

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy taki podmiot jak Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (OTOC) należy uznać, jako całość, za związek przedsiębiorstw do celów stosowania wspólnotowych reguł konkurencji (rynek szkoleń)? Czy w takim razie obecny art. 101 ust. 2 TFUE należy interpretować w ten sposób, że jego przepisom podlega również taki podmiot, jak OTOC, który przyjmuje powszechnie obowiązujące wiążące uregulowania będące aktami wykonawczymi spełniającymi wymogi ustawowe w zakresie obowiązkowego szkolenia dyplomowanych księgowych, w celu zapewnienia obywatelom wiarygodnych usług wysokiej jakości?
- 2) Jeżeli na taki podmiot, jak OTOC, nakłada się ustawowy obowiązek wprowadzenia systemu obowiązkowych szkoleń dla członków, to czy obecny art. 101 TFUE można interpretować w ten sposób, że pozwala on zakwestionować system szkoleń narzucony zgodnie z prawem przez OTOC i przez rozporządzenie, w którym system ten został uregulowany, w zakresie w jakim ogranicza się on do ścisłego wykonania wymogu ustawowego? Czy też przeciwnie, kwestia ta nie jest objęta zakresem przedmiotowym art. 101 i należy ją oceniać na podstawie obecnych art. 56 i nast. TFUE?
- 3) Zważywszy na fakt, że wyrok w sprawie Wouters⁽¹⁾ oraz wyroki w podobnych sprawach dotyczyły uregulowań mających wpływ na działalność gospodarczą osób wykonujących określony zawód będących członkami danego samorządu zawodowego, czy art. 101 TFUE i 102 TFUE stoją na przeszkodzie istnieniu uregulowań w zakresie szkoleń dla TOC, które nie mają bezpośredniego wpływu na działalność zawodową tych osób?
- 4) W świetle prawa konkurencji (na rynku szkoleń) Unii, czy samorząd zawodowy może wymagać, do celów wykonywania danego zawodu, odbycia określonych szkoleń, które prowadzi tylko on sam?

⁽¹⁾ C-309/99, wyrok z dnia 19 lutego 2002 r., Zb.Orz. s. I-01577.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 2 stycznia 2012 r. — Syndicat OP 84 przeciwko Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) wstępujący w prawa ONIFLHOR

(Sprawa C-3/12)

(2012/C 89/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État